

Chương 614: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (29) - Giá Trị Bản Thân
(Số từ: 2810)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:22 PM 11/11/2023

“Người là ai?”

Trước những lời gây sốc đó, Ludwig không khỏi cứng người.

Ludwig không nói nên lời, nhận ra rằng đối thủ của mình không biết mình là ai.

“Ta không có thời gian để thuyết phục một con cá nhỏ bé như ngươi.”

Bị coi như ranh con.

Trước lời nhận xét tàn nhẫn đó, Ludwig cảm thấy muốn cắn lưỡi mình.

"Lùi lại đi, Ellen. Tôi không muốn đấu với cô."

"..."

Trong hoàn cảnh đó, Olivia không nói chuyện với ai ngoài trừ Ellen Artorius.

Ngay cả Louise dường như cũng bị gạt ra ngoài bức tranh, như thể biết rằng một khi Ellen lùi lại, những người còn lại sẽ theo sau.

Đôi mắt Ludwig sáng lên khi anh nhìn Ellen, người không rút kiếm cũng không lùi bước.

Sự do dự đó.

Nỗi sợ đó.

Đó là sự sợ hãi và thiếu quyết đoán.

Ludwig thấy rõ điều đó.

Ngay từ đầu, trở thành Anh hùng chỉ là vẻ bề ngoài.

Chẳng lẽ Ellen không thể chống lại Ma Vương sao?

Chẳng lẽ cô vẫn chưa quên được tình cảm năm xưa sao?

Trong đầu Ludwig vẫn còn nghi ngờ.

Nếu Ellen đối mặt với Ma vương, cô ấy có thể sẽ không thể chiến đấu.

Cũng như Ellen đã thể hiện phản ứng nhạy cảm trước những lời cay nghiệt của Christina.

Bất kể sự thật là gì, Ludwig đã nghĩ rằng Ellen có thể không thể đâm thanh kiếm của mình vào Ma vương.

Trong tình huống đó, Ludwig không thể không xác nhận điều đó.

Thậm chí không hề tỏ ra thù địch với những người đã biến mất cùng Ma vương, Ludwig nhìn thấy sự bất lực của Ellen.

Ludwig nhận ra cô không phải là người có thể chiến đấu với Ma Vương.

*Kuruung!

Vào lúc đó, toàn bộ cơ thể của Ludwig được bao bọc trong mana màu xanh lam.

Anh hiểu sự bất lực của Ellen.

Anh không đổ lỗi cho Ellen.

Nhưng nếu không có ai khác bước tới, nếu vì bất cứ lý do gì mà Ellen không cố gắng chiến đấu –

Một số người khác đã phải chiến đấu.

Con người không nên lùi bước trước sự kinh hãi và sợ hãi.

Ai đó đã phải trừng phạt những con quỷ đó.

"Ludwig! Không!"

Khi Ludwig cố gắng bước về phía trước, Ellen tuyệt vọng nắm lấy vai anh.

"Cậu... Không, đừng làm thế. Cậu không biết chuyện gì hết. Nên đừng làm thế. Đừng đánh nhau."

Tại sao tôi không thể chiến đấu.

Tại sao tôi không thể rút thanh kiếm của mình.

Nghe những lời đó, Ludwig nghiêng răng.

"Chuyện gì tôi không biết chứ?"

"..."

"Chuyện gì không thể nói cho tôi sao?"

Trước những lời của Ludwig, Ellen nghiêng rằng.

Cô ghét vị trí và hành động của mình, nhưng cô biết mình không có lựa chọn nào khác.

"Không biết thì tốt hơn... Không biết thì tốt hơn..."

Những lời của Hoàng đế và Turner, nói rằng tốt hơn là không nên biết, đã được Ellen trả lại cho Ludwig.

"Tất cả là lỗi của tôi. Tất cả là lỗi của tôi. Chỉ biết thế... Chỉ biết thế là được..."

‘Cậu không biết gì cả.’

‘Tốt hơn là không nên biết.’

Ngay cả một chút sự thật cũng tàn nhẫn hơn là không nói gì cả.

Nó chỉ tạo ra cảm giác không xứng đáng vì không biết sự thật.

“Đủ rồi, đừng vô cớ bướng bỉnh nữa.”

Với giọng điệu vừa trêu mếu vừa tàn bạo, lần này Ludwig nhìn Olivia.

"Ta không hiểu về Ellen hay Công chúa ở đó, hay thậm chí là tên siêu nhiên kia, nhưng có vẻ như người không quan trọng lắm phải không? Nếu người quấy phá, ta sẽ giết người."

Những lời đó là sự thật thô.

"Trên đời này có những thứ không cần biết, có những thứ cố tìm hiểu mới đau đầu. Vậy nên cứ sống mà không cần biết. Đừng nghĩ đến việc vứt bỏ mạng sống mình bằng sự bướng bỉnh kỳ lạ."

Đó là một tuyên bố bạo lực, nhưng đồng thời cũng nhằm ngăn Ludwig lao vào một cách liều lĩnh.

Không có lý do gì để tiếp cận sự thật chỉ mang lại sự vô dụng và buồn bã.

Đối thủ của tôi không thuộc đẳng cấp với tôi, và tấn công một cách liều lĩnh sẽ chỉ dẫn đến cái chết của chính tôi.

‘Ta thậm chí không biết người là ai.’

‘Đó là lý do tại sao người là một kẻ nhỏ mọn, một người mà cái chết của mình sẽ không tạo ra bất kỳ sự khác biệt nào.’

Những lời của Olivia, rằng giết Ludwig chẳng có gì to tát, và nếu làm âm lên, cô ấy sẽ giết anh, là một sự thật phũ phàng.

Đối mặt với sự thật đó, Ludwig thậm chí không thể bước dù chỉ một bước.

Nếu anh chết ngay tại đây.

Nếu anh bị giết.

Điều gì sẽ xảy ra sau đó?

Nếu Ellen chết, đó sẽ là một vấn đề lớn. Rốt cuộc cô ấy là một Anh hùng.

Louise von Schwarz là Chỉ huy của quân đội Schwarz. Nếu cô ấy chết, các Lực lượng Đồng minh sẽ rơi vào hỗn loạn.

Heinrich là một lực lượng rất mạnh trong Lực lượng Đồng minh, thể hiện mức độ năng lực tương tự như của Ellen.

Họ đều là những người không nên bị làm hại hoặc bị giết.

Trong tình huống này, chỉ có Ludwig là...

Một người sẽ không bị nhớ đến ngay cả khi anh ta chết, sự tồn tại tầm thường nhất.

Ellen nắm chặt vai Ludwig, ngăn cản anh hành động liều lĩnh.

"Đúng... rồi..."

Bởi vì nếu một người không quan trọng chết, họ có thể chết thực sự.

Bởi vì Olivia Lanze có thể thực sự làm điều đó.

Ludwig không thể không chú ý rằng Ellen đang tuyệt vọng ngăn cản anh bước về phía trước.

Nhưng bản thân tình hình đã rất lạ.

Thật kỳ lạ khi Olivia Lanze lại quan tâm đến một điều như vậy ngay từ đầu.

Tại sao Ellen không tấn công Olivia?

Tại sao Olivia không muốn chiến đấu với Ellen?

Nếu Olivia Lanze đứng về phía Ma vương, cô ấy sẽ không phải lo lắng về những điều như vậy.

Không phải Ellen, không phải Louise, cũng không phải Heinrich.

Nếu cô ấy là thuộc hạ của Ma vương, cô ấy nên cố gắng giết họ bằng cách nào đó. Xét cho cùng, cả ba sẽ là mối đe dọa cho Ma Vương.

Tuy nhiên, Olivia có thái độ không thể động đến ba người họ, nhưng có thể giết Ludwig tầm thường.

Và Ellen dường như biết điều đó, chặn Ludwig lại.

Olivia không muốn chiến đấu với Ellen và Ellen không muốn chiến đấu với Olivia.

Ngay cả sau khi nghe tin sốc rằng Ma Vương đã nuốt chửng Ngũ Đại Thần Giáo, họ vẫn không rút kiếm.

Thực tế được tiết lộ bởi thái độ của họ.

Mặc dù anh không biết tất cả mọi thứ, nhưng có một sự thật mà anh có thể hiểu được thông qua tình huống này.

Mặc dù họ phải thừa nhận nhau là kẻ thù bên ngoài, nhưng thực tế họ không thể đối đầu với nhau khi gặp mặt trực tiếp.

Họ không ghét nhau.

Họ thậm chí không coi nhau là kẻ thù.

Ellen đã lường trước hoặc biết trước tình huống này.

Tuy nhiên, mặc dù cô ấy đã bị bất ngờ, nhưng cuối cùng cô ấy đã không cố gắng chiến đấu.

Không, cô không thể chiến đấu.

"Ngay từ đầu... tất cả... tất cả... tất cả mọi thứ mà mọi người biết..."

Ludwig làm bầm, như thể cảm thấy trống rỗng.

"Tất cả chỉ là dối trá, phải không?"

Đôi mắt Ludwig chìm xuống, tối và sâu.

Không thể có chiến đấu ở nơi đó.

Heinrich và Louise im lặng, biết rằng nếu họ hành động liều lĩnh, thảm họa sẽ xảy ra.

Chỉ có những người không rút kiếm của họ và những người mà rút kiếm của họ sẽ là vô nghĩa.

Cuối cùng, bọn họ chỉ có thể bắt lực nhìn Thánh Hiệp Sĩ bị giao cho Ma Vương, không thể làm gì được, chỉ còn cách rút lui khỏi nơi đó.

Đế chế đã hồi sinh xác chết của các chiến binh đã ngã xuống để tạo ra một đội quân Undead.

Vì một số lý do, Rowan, người được cho là đã chết, vẫn còn sống và đã nắm quyền kiểm soát Thánh Hiệp Sĩ Đoàn với tư cách là thuộc hạ của Ma vương.

Họ chỉ biết kết quả.

Họ không có lựa chọn nào khác ngoài việc xem kết quả.

Việc Ludwig cũng như Louise và Heinrich bị sốc là điều đương nhiên.

Và cú sốc mà Ellen cảm thấy chỉ có thể lớn hơn.

Những người biết sự thật đằng sau hành động của Reinhardt, cũng như những người không biết, chỉ có thể cảm thấy sợ hãi và kinh hoàng về lý do tại sao điều này lại xảy ra và tại sao anh ta lại làm điều này.

"Ludwig, tôi..."

"Tôi không biết nhiều. Có lẽ tôi thậm chí không xứng đáng được biết. Nếu tôi phát hiện ra thì có gì khác biệt?"

Ellen ngáp ngừng mở miệng sau một quãng đường dài, nhưng Ludwig đã cắt ngang lời cô ấy giữa chừng.

Quyền được biết điều gì đó.

Sự cần thiết phải không biết điều gì đó.

Những thứ như vậy có tồn tại không?

"Nhưng cho dù tôi là một thằng ngốc, tôi cũng biết điều này."

"..."

"Nếu Thánh Hiệp Sĩ Đoàn đã thuộc về Ma vương, thì cậu không nên chiến đấu ở đó."

Ludwig chậm rãi gật đầu, như thể chấp nhận lý do Ellen không thể chiến đấu.

"Vấn đề không phải là cậu có thể hay không thể chiến đấu với Ma vương, chỉ là cậu không nên chiến đấu... Giờ tôi đã hiểu."

Ludwig dường như cuối cùng cũng hiểu rằng tình hình có thể trở nên tồi tệ nếu họ làm hỏng việc.

"Đó có lẽ là điều mà không ai nên biết, phải không? Rằng Thánh Hiệp Sĩ Đoàn đã rơi vào tay Ma Vương? Nếu điều đó lộ ra, rắc rối sẽ còn lớn hơn nữa."

Ludwig nhìn Ellen hỏi. Nếu họ nên giữ bí mật này.

Ellen không thể đưa ra câu trả lời nào.

Không có câu trả lời từ Ellen, Ludwig giờ chuyển ánh mắt sang Louise.

"Bởi vì những người vô tội có thể chết. Họ có thể bị cuốn vào một cuộc chiến không liên quan gì đến họ. Để giảm thiểu sự hy sinh, nó phải theo cách này."

"..."

Ludwig không đổ lỗi cho Ellen.

Ludwig đã tận mắt chứng kiến rằng Ellen không thể chiến đấu với Ma vương.

Đó là một tình huống không thể tránh khỏi.

Ludwig đặt mình vào vị trí của cô ấy.

Điều gì sẽ xảy ra nếu những người bạn quý giá của anh như Lanian Sesor và Delphine, những người thực sự là Ma vương, đã bị đe dọa?

Anh cũng sẽ không thể rút thanh kiếm của mình.

Nó sẽ là không công bằng, tức giận và buồn bã.

Nhưng anh không thể tưởng tượng được việc chiến đấu mà không do dự.

Do đó, Ludwig nghĩ rằng có lẽ Ellen cũng đã do dự, và đó là sự thật.

Anh không oán giận Ellen.

Không có lý do để làm vậy.

Không thể chiến đấu chỉ là vậy.

Đó là yêu cầu của thế giới rằng Ellen phải giết Ma vương, không phải ý muốn của cô ấy.

Thật là một điều đáng buồn đối với Ellen, người đã cứu vô số người, lại bị oán giận vì không thể đâm kiếm vào Ma vương.

Nhưng nếu mọi thứ tiếp tục như thế này, và họ không thể làm điều này hay điều kia.

Còn lại gì ngoài câu nói không thể làm gì?

Với những sự việc đang diễn ra như chúng vốn có, và những sự kiện mới diễn ra như chúng đã từng.

Nó sẽ được áp dụng cho mọi thời điểm mà họ phải bỏ mặc mọi thứ.

Và một vấn đề khác.

Như họ đã nghe từ Christina.

Thảm Hoạ Cổng không chỉ là lỗi của Ma vương.

Có một số sự thật bị che giấu.

Ludwig không biết những lời của Ellen, nói rằng đủ để biết rằng mọi thứ đều là lỗi của cô ấy, cụ thể là có ý gì.

Điều quan trọng là anh không có quyền được biết sự thật.

Lý do rất đơn giản.

Anh chẳng là gì cả.

Anh không quan trọng.

Anh là một sự tồn tại vô giá trị, vì vậy anh chết cũng không thành vấn đề, và anh không có quyền biết sự thật.

Một điều như vậy đến từ đâu?

Ai có thẩm quyền trao quyền được biết sự thật?

Sự thật thậm chí không còn quan trọng nữa.

Bất kể nó là gì, Ludwig đã nhận ra rằng nó chẳng có giá trị gì.

Vì vậy, anh không còn tò mò nữa.

Biểu hiện của Ludwig, đã vượt qua ngưỡng cửa của sự bất lực và trống rỗng, thay vào đó trở nên bình tĩnh.

"Thật khó."

Đó là tất cả những gì anh nói.

"Khó quá."

Sau khi đi qua Cổng Temple, Ludwig vội vã rời đi, mặc dù con đường anh đi đều giống nhau.

"Tôi đi trước."

Không ai đánh nhau.

Mặc dù chắc hẳn ai đó đã làm sai điều gì đó.

Nếu không ai muốn chiến đấu, họ nên làm gì?

Mặc dù Ludwig nói rằng điều đó thật khó khăn, nhưng về mặt tối tăm và những bước đi kiên quyết của anh quả quyết hơn bao giờ hết.

Như thể cuối cùng anh đã quyết định phải làm gì.

Như thể cuối cùng anh cũng hiểu ra.

Ellen cắn môi nhìn Ludwig đang rút lui.

Chỉ có thể cảm nhận được bóng dáng tối tăm và buồn tẻ của một người đã nhận ra rằng không có gì cho họ, bởi vì họ quá nhỏ bé và tầm thường.

Sự thật phũ phàng trong lời xúc phạm của Olivia Lanze rằng cái chết của Ludwig sẽ không ảnh hưởng đến kế hoạch lớn của mọi thứ.

Đó là sự thật trần trụi.

Mặc dù lý do là để ngăn Ludwig hành động liều lĩnh, nhưng sự thật rằng những lời cô ấy nói là sự thật và đã đâm vào tim Ludwig như một con dao găm vẫn không thay đổi.

Louise thở dài.

“Ma vương không muốn thế giới bị hủy diệt, và Đế quốc không thể không dao động. Đó là cách mọi chuyện xảy ra.”

Louise không có lựa chọn nào khác ngoài việc phần nào hiểu được quá khứ, hiện tại và tương lai chỉ bằng cách cảm nhận dòng sự kiện khổng lồ, ngay cả khi cô ấy không biết chi tiết cụ thể.

Cô ấy đã có thể cảm nhận được điều đó mà không cần Ellen nói chi tiết.

—Những kẻ dị giáo hoành hành.

—Vụ thảm sát.

—Ma vương nắm quyền kiểm soát các Thánh Hiệp Sĩ.

—Anh hùng không thể chiến đấu.

—Thuộc hạ Ma vương không muốn chiến đấu với Anh hùng.

Và.

—Sự im lặng của Đế chế.

"Cuối cùng tôi không biết những điều tôi muốn biết, nhưng tôi đã biết những điều tôi phải biết."

Louise không thể biết câu chuyện của Rowan bắt đầu từ đâu và liên kết với nhau ở đâu.

Cô không cần biết nữa.

Nhưng, khá bất ngờ, Louise đã biết những gì cô ấy cần biết.

Phải làm gì để Hoàng tộc tồn tại.

Cô đã biết được dòng chảy ồ ạt của thời đại đang đi về hướng nào.

Louise đã thất bại với tư cách cá nhân và không giải quyết được gì.

Nhưng với tư cách là Công chúa của Kernstadt, cô ấy không thể thành công hơn thế.

Louise nhìn Ellen, người đang thẫn thờ nhìn vùng đất hoang phủ đầy tuyết với vẻ mặt cứng đờ.

Cô ấy đang trên bờ vực sụp đổ.

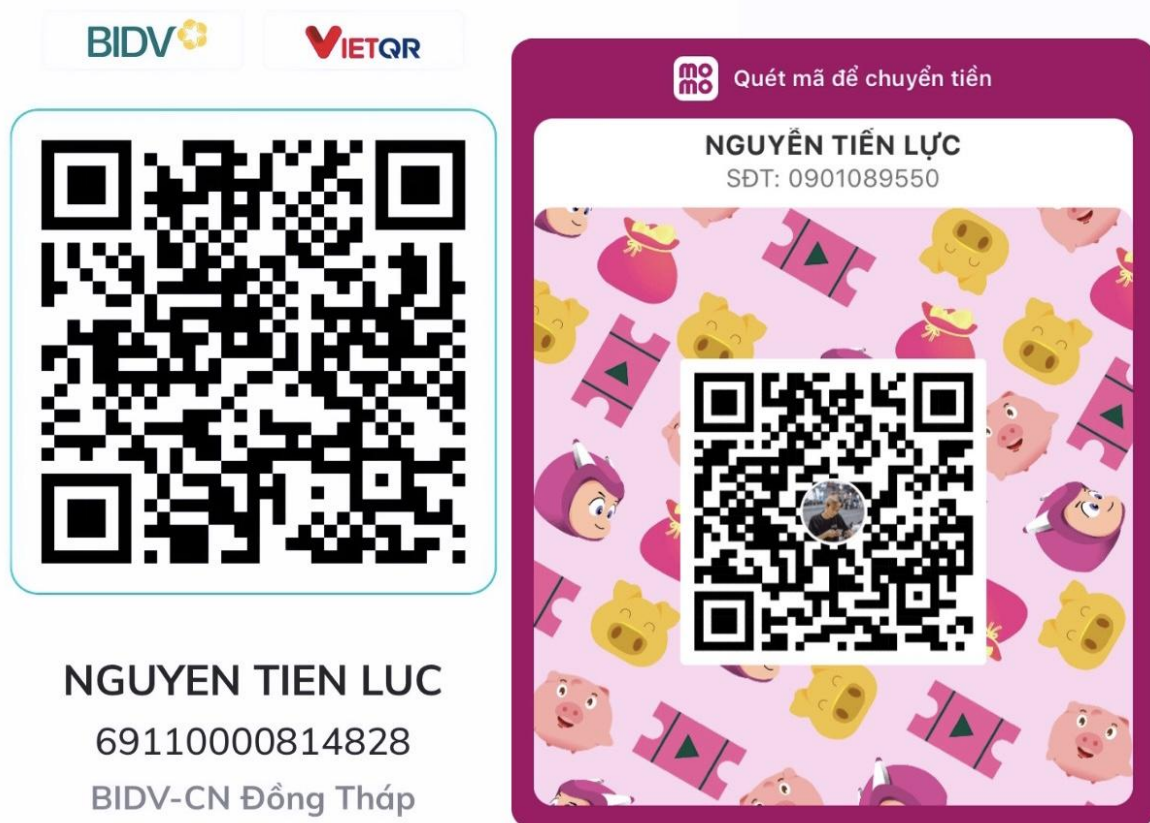
Nhưng cô ấy không thể gục ngã, vì vậy vẻ mặt cứng rắn của cô ấy không dao động.

Vẻ mặt tái nhợt, cứng đờ, giống như một mảnh thủy tinh dường như có thể vỡ bất cứ lúc nào.

Louise tiếp tục xem.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading